

žené ustanovení, že odměna věřitelských svazů nemá být pokládána za zvláštní výhodu, neboť jde o čistě soukromou organizaci věřitelů, odměna její činnosti jde nutně k tíži věřitelů a tito nemají na úhradu svých výloh po zahájení řízení nároků vůči dlužníku (správa úst.-pr. výboru senátu).

Vyrovnání může ovšem obsahovati i jiná ustanovení než v § 54—56 uvedená. Schvalovací usnesení doručí se též dlužníku, písemné vyhotovení obsahuje den vyvěšení vyhlášky a téhož dne musí být vyhotovení vypraveno (§ 57).

Při nezajištění neb nezaplacení nákladů a poplatků do 30 dnů od přijetí vyrovnání jest odeprání potvrzení vyrovnání. Dlužník musí však být vyzván (§ 58 č. 4.). Odpadá § 51 čís. 3. a 4. rak. ř. vyrov.

O právních účincích vyrovnání ustanovují § 60—63. Zproštění závazků dlužníka jest — jako u vyrovnání nuceného — podmíněno nejen pravoplatností potvrzení, ale i úplným a včasným splněním vyrovnání (§ 60, odst. I.). Účinky nesplnění nastávají jen po předchozím upomenutí věřitelem doručeným dopisem a po marném uplynutí dodatečné lhůty nejméně osmidenňi po doručení upomínky. Ač zanikají nesplněním vyrovnání výhody a slevy dlužníka, nezanikají práva věřitelů z vyrovnání (§ 67).

Podmínky bonae fidei a vlivu na výsledek hlasování přistupují — jako u nuceného vyrovnání — k podmínce dlužníkovy viny na tom, že k dalším pohledávkám neb bylo při vyrovnání přihlíženo, mají-li tyto pohledávky býti plně uspokojeny. Důkaz všech tří podmínek náleží věřiteli (§ 60, odst. II.).

Velmi důležité jest ustanovení § 63, jenž přiznává vykonatelnost pohledávkám ve vyrovnání, nebyly-li popřeny ani dlužníkem ani správcem. Exekuci lze vésti nejen proti dlužníku, ale i proti spoludlužníkům a rukojmím. Vykonatelnost vztahuje se na celou přednostní pohledávku, na ostatní ovšem jen kvotou vyrovnací. Exekuce jest uhrazovací po pravoplatnosti potvrzení a po splatnosti pohledávky; zajišťovací exekuci lze vésti i před splatností pohledávky, osvědčí-li se nebezpečí zmaření neb značného ztížení dobytosti. Exekuce vede se podle potvrzeného vyrovnání a výpisu ze seznamu. Exekuce vztahuje se i na náklady vyrovnací; následuje-li však konkurs do 15 dní, tvoří ovšem náklady předchozího vyrovnání část nákladů konkursních (§ 65, odst. III.).

Řízení vyrovnací prohlásí se soudem za skončené až po pravoplatnosti potvrzení vyrovnání (§ 64, odst. I.), nikoliv již po potvrzení.

Zastavení řízení (§ 65) musí být vždy vysloveno vedle případu § 56 rak. ř. vyr. též, jedná-li dlužník svévolně, nemůže-li splniti podmínky k vyrovnání, odepré-li se vyjádřiti o přihlášených pohledávkách. Nedbá-li dlužník omezení § 5 a 10, jest rovněž řízení zastaviti (nepodléhá úvaze soudu, § 56, odst. II. dosav.). Zastavení vysloví soud, což dříve nebylo řečeno výslovně. Lhůta 90 dnů může být prodloužena jen výjimečně z dosavadních důvodů. Změněn jen postup: Návrh komisaře, slyšení správce a věřitelů a rozhodnutí vrchního soudu.

»Neplatnost« vyrovnání (dosud »zmatečnost«) (§ 66 a 67), bezúčinnost vyrovnání (§ 68) a příslušnost ve sporech (§ 69) jsou upraveny jako u nuceného vyrovnání (§ 160, 161, 165 a 166 konk. ř.). Předpis § 71 o trestním oznámení platil i dosud v dů-

sledku § 63 rak. ř. vyrov., ač zmínka činěna jen v § 177 rak. ř. konk.

Jinak byly provedeny změny rázu zcela podružného, zejména obdobné oněm, o nichž byla zmínka u řádu konkursního. Mnohé změny u nuceného vyrovnání jsou totožné se změnami u vyrovnání mimokonkursního, zejména rozšířena byla kompetence komisaře na úkor soudu.

Odpůrčí řád

je v podstatě nezměněn. Změny provedeny tytéž, jako u konkursního práva odpůrčího. Důležitý je předpis § 10, že lze lhůty prodloužiti o dva roky, zpraví-li věřitel dlužníka o zamýšleném odporu soudem neb notářem (prohlášení podle § 83 sl. not. ř.).

Změny na Slovensku jsou podstatné, neboť tam nebylo dosud norem mimokonkursního práva odpůrčího vůbec.

Dr. Č.:

Reforma kalendáře.

Nynější náš kalendář pochází z r. 1582, kdy papež Řehoř XIII. přikročil k opravě kalendáře juliánského, až do té doby platného a založeného Juliem Césarem. Původní kalendář římský, založený Romulem, spočíval na desíti měsících po třiceti dnech. Numa Pompilius přidal k tomu další 2 měsíce a r. 1708, po založení Říma, reformoval kalendář Julius César a aby jej přizpůsobil k oběhu slunce, vsunul každé 4 roky 1 den.

Tím objevila se chyba, která r. 1582 činila již několik dní, a aby jí napravil, nařídil papež Řehoř XIII. k návrhu astronoma Křištofa Slavia, že 5. říjen r. 1582 má být čítán jako 15. říjen.

Kalendář gregoriánský byl přijat všemi evropskými národy, vyjímaje Rusy, Řeky a Turky.

Ale ani náš kalendář není bezvadný a má mnoho nedostatků.

Jsou to:

1. že jednotlivé roční části, jako měsíce, čtvrtletí a půlletí nejsou stejně dlouhá, že měsíce mají 28, 30 a 31 dní. Čtvrtletí 90, 91 a 92 dní a první půlletí o 2 až 3 dni méně než druhé.

2. že kalendář není stálý, nýbrž mění se každého roku. Rok sestává z 52 týdnů a z jednoho neb dvou dnů a počíná vždy jiným dnem téhodne. Přesné opakování se dne počátečního jest jen za každých 28 roků. Následkem toho nemohou data pravidelně se opakujících událostí býti přesně zjištěna; mění se poloha dnu v týdnu, měsících i v roce a každý rok, čímž povstávají obtíže při vedení knih obchodních, při různých výpočtech a zejména při statistice. Důsledkem toho nejsou přesná statistická porovnání možna a nelze ani v jednom roce jednotlivé měsíce čtvrtletí atd. porovnávat.

3. Pro obchod a vedení knih jest nejdůležitější dobou měsíc; podle nynějšího kalendáře však jest rozdíl mezi březnem a únorem co do časového rozměru 11% a přihlíží-li se k svátkům, stoupá rozdíl ten až na 19%. V některém měsíci připadne pětkrát sobota — den placení mezd. Proto ve Spojených státech severoamerických zavedly některé obchodní společnosti tak zv. pracovní kalendáře o 13ti měsících po 4 týdnech, čímž dosáhly velkých úspor.

4. Nerovnost jednotlivých časových období ztěžuje též vědecké pátrání, zejména s ohledem na neděle a svátky.

5. Též ve školství, v zemědělství, v pracovních poměrech a u úřadů objevují se obtíže při používání nynějšího kalendáře.

Již řadu let jeví se proto hnutí za účelem reformy kalendáře.

Otázkou tou zabývala se již v r. 1900 evangelická konference v Eisenachu, později v roce 1910 kongres stálého výboru obchodních komor v Londýně a v roce 1914 týž kongres v Paříži a v Lutychu, v roce 1919 mezinárodní kongres astronomů, v roce 1921 mezinárodní kongres obchod. komor v Londýně, v roce 1922 mezinárodní kongres astronomů v Římě, v roce 1923 mezinár. kongres v Římě a v roce 1925 v Bruselu.

Téměř v každém kulturním státě zřízen byl zvláštní výbor, aby zabýval se otázkou reformy kalendáře a také Svaz národů odkázal tuto otázku zvláštnímu výboru.

U nás chopila se věci té obchodní a živnostenská komora v Praze, jež zaslala všem důležitým korporacím oběžníky, aby se vyjádřily, jaké stanovisko zaujmají k navrhované reformě a zvolen byl zvláštní národní výbor čl. pro reformu kalendáře, v němž zasadá také jeden delegát notářského stavu.

Navrhují se tři metody: A), B) a C)

Metoda A) dělí rok na 12 měsíců a překládá 31. srpen na 29. únor tak, aby obě půlletí byla stejná.

Metoda B) dělí rok na 12 měsíců a na 4 čtvrtě, vždy o 13ti týdnech a 2 měsících po 30 a 1 po 31 dnech; plán ten dělil by nestejně týdny na měsíce a konec týdnu a konce měsíců nespádaly by v jedno.

Metoda C) dělí rok na 13 měsíců po 4 týdnech, neboli 28ti dnech se stejnými jmény dnů na totéž datum měsíce připadající; čtvrtletí zůstala by stejně dlouhá a po 28. prosinci následoval by 1 den bez data — Nový rok. V roce přestupném připadal by další 1 bezdatový den mezi 6 a 7 měsícem a velikonoční svátky připadly by na určité pevné datum.

Tato metoda není nikterak žádoucí novotou, neboť prastarý kalendář baltický, který užíván byl již v dobách předhistorických, vykazoval rovněž 13 měsíců po 4 týdnech a užíván byl na celém severu Evropy před tím, nežli zaveden byl kalendář gregoriánský.

Podobně na ostrovech Filipínech používá se kalendáře o 13ti měsících po 4 týdnech o 7 dnech.

Československý Národní výbor pro reformu kalendáře vyslovil se téměř jednomyslně pro metodu liř. C).

Dle sdělení Společnosti národů došla komisi do konce měsíce května odpověď přes 50 vlád světových (ze 62) o tom, že dosadily národní komitety pro studium této otázky. Kalendářní hnutí je podporováno jak Společností národů, tak Mezinárodním úřadem práce, Mezinárodní odhodní komorou, Mezinárodní železniční unií a celou řadou ústředních světových organizací.

Pro trvalý kalendář nový vyslovilo se již 11 států. Celá řada Národních komitetů své vyjádření nezaslala. Pro metodu C) vyslovily se Spojené státy severoamerické, Jugoslavie, Polsko, Španělsko, Portugaly, Brásilie a Československo a podle všech známek vysloví se pro tento kalendář také Německo, Rakousko a Anglie.

Výhody nového kalendáře o 13ti měsících po 4 týdnech s 28 dny jsou:

1. že všechny měsíce jsou stejně dlouhé a každý den v měsíci má totéž datum.

2. Tím ušetří se času a zbytečných útrat a vyvazuje se omylům při záměně data.

3. Týdenní mzdy a súčtování spadaly by v jedno s koncem měsíce.

4. Trhy, schůze, platební dny atd. opakovaly by se vždy na stejné měsíční datum, což by usnadnilo obchod.

5. Každý den téhodne připadl by na 4 měsíční data, čímž by platby práce týdenní a měsíční, výroba atd. staly se pravidelnějšími.

6. Účty, směnky, šeky atd. nepřipadlo by platiti nikdy na neděli.

7. Opakující se lhůty ve veřejném i obchodním životě, ve školství, soudnictví, ve sportu atd., byly by určeny pevným měsíčním datem.

8. Veškeré doby pro příjem i vydání byly by stejně dlouhé, resp. vykazovaly by stejný násobek.

9. Konec měsíce spadal by vždy dohromady s koncem týdne, což by mělo také veliký význam pro měsíční bilanci.

10. Odpadlo by nynější placení mezd eventuelně pětkrát za měsíc.

11. Pro vypočtení úroků, služného a jiných výpočtů vědělo by se ihned, kolik dní mezi dvěma daty se nachází.

12. Veliký prospěch z toho by byl pro statistiku.

13. 28denní měsíc znamenal by úsporu času i práce, měl by také za následek zkratku ve vyjadřování.

14. Veškeré měsíční platby, ať již za práci, nájmy, pense a jiné, opakovaly by se rovně třináctkrát, čímž by dosaženo bylo rychlejší cirkulace kapitálu.

15. Ušetřily by se tisk, zasílání a vydávání kalendářů.

16. Svátky Velikonoční, Vánoční a Nový rok spadal by vždy v jedno s konečným svátkem týdne.

Dne 12. října 1931 konala se v Ženevě Mezinárodní konference kalendářní, jež přijala metodu C) za svou. Československé Národní komitě vyslovilo se pro to, aby Boží hod velikonoční připadl buď na 9. neb 16. dubna a stanoven byl pevně, Nový rok, aby vsunut byl po 28. prosinci a přestupní den vsunut byl mezi 6. a 7. měsíc a 13tý měsíc, aby byl vsunut do letního období. Dále aby každý týden začínal pondělkem a aby týden i měsíc končil nedělí.

Platy služného konaly by se třináctkrát do roka, rovněž tak nájmné. Důsledkem toto musely by se 8denní a 15tidenní změnit opět na sedmi- a čtrnáctidenní a lhůty výpovědní musely by se změnit tak, že by bylo možno dáti výpověď každý měsíc.

Jest jisto, že zavedení reformy bude vyžadovati dlouhé doby, nežli veškeré státy na to přistoupí a provedou dotyčné změny zákonodárné. V tom ohledu navrhuje se různá doba pro zavedení nového kalendáře a sice od 2 až do 10 let.

Největší překážkou bude tu asi Rusko, kde zaveden byl pětidenní týden, který však také není žádnou novotou, nýbrž používán jest nejméně od 95% obyvatelstva Číny.

Ostatně zavedení 5ti pracovních dnů nebylo by konečně na závadu zavedení nového kalendáře, vzhledem k tomu, že SSSR neuznává neděle, takže veškeré dny v roce jsou pracovní.

Věstník Spolku čsl. kandidátů notářství.

Z referátu kondičního

(kondiční referent kol. Dr. Ferdinand Vojtík, Praha II., Štěpánská 1.)

Místo hledá

kolega Dr. s 18tíměsíční praxí výhradně notářskou, nejlépe v severovýchodních Čechách. Přijal by však místo i inde. Platební podmínky dle ujednání.

Začátečník

po druhé státnici, přijme místo kdekoliv. Skromné nároky.

Kolega Dr.

s celkovou justiční praxí 7½ roku a notářskou zkouškou, způsobilý substitut, hledá místo. Den nastoupení a platové podmínky dle ujednání.

Začátečník,

sám na sebe odkázaný, prosí pp. notáře o přijetí jako kandidát notářství, třeba bezplatně. Přijme místo kdekoliv.

Přijme se

kandidát pro notářství v Uherské Skalici. Platební podmínky dle praxe.

Hledá se kolega

na výpomoc na dva až tři měsíce pro notářství v Čechách, obeznalý zejména v agendě pozůstalostní, úplně samostatně pracující, který by měl též zájem o získání praxe v agendě sporné. Plat dle ujednání.

Na dobu od 15. srpna 1932

as na 4 týdny zadá se místo dočasné substituce po dobu dovolené u notářství v Čechách. Vedení kanceláře po stránce právní snadné, ježto zapracované síly k dispozici. Vyžaduje se česko-německá kvalifikace. Výhodné platební podmínky.

Upozornění!

Ústřední výbor Národní Jednoty Severočeské v Praze II., Na Zderaze 5, upozorňuje, že v Úředním listě ČSR vypisuje notářská komora mostecká notářské místo ve Vejprtech, uprázdněné úmrtím notáře Václava Feilera.

Upozorňujeme na toto místo kolegy, kteří by chtěli o ně žádati, z důvodů národnostních.

Žádost bude podporována Národní Jednotou.

Z E D N E

Notářská komora v Praze nám sděluje, že ve schůzi dne 28. listopadu 1931 konané, zvolen byl vicepresidentem komory p. Dr. Jaroslav Ponec.

Právnícký dům. Dne 20. listopadu 1931 konala se v místnostech advokátní komory v Praze schůze všech pražských korporací právníckých. Na této schůzi, kterou svolávala Jednota advokátů čsl., děla se porada o založení právníckého domu. I předloženy byly stanovy nového Spolku, jehož název má být »Sbor pro postavení a udržování právníckého domu v Praze«. Schůzi řídil předseda Dr. Vlad. Valenta a založení tohoto Spolku odůvodňoval advokát Dr. Čeněk Brune, poukávav k tomu, že téměř již všechny odborné organizace přikročily k postavení svých domů, jedině právnícký stav tak dosud neučinil. Účelem spolku jest vybudovati a udržovati právnícký dům, poskytovat všem právníckým korporacím místnosti potřebné, podporovati podniky československého právnictva, udržovati společenské styky mezi právníky a usilovati o zlepšení hospodářských a společenských poměrů jejich.

Ustavující schůze zúčastnilo se hojně delegátů různých korporací právníckých, kteří vesměs počin jednoty advokátů schvalovaly a po delší debatě a nepatrných změnách předložené stanovy schválili.

Členem nového Spolku mohou být jak osoby fyzické tak i právnícké a sice jsou členové čestní, imenovaní valnou hromadou, zakládající, kteří složí 3.000 Kč nejdéle ve třech ročních splátkách, a členové činní a přispívající.

Ve schůzi této poukázal Dr. Brune výslovně na to, že myšlenkou tou zabývá se již také stav notářský, který založil již zvláštní stavební fond pro notářský dům.

Tím, že do nového spolku přistoupí asi právníctvo československé nejrůznějších oborů, dá se očekávat, že rychleji sejde se náležitý kapitál, aby mohlo v dohledné době být přikročeno buď ke koupi nebo k výstavbě právníckého domu reprezentativního.

Nové příjmy státu. Notářská komora pražská, uvažující o tíživých hospodářských poměrech nynější doby, obrátila se na ministerstvo financí s návrhem, jak by se daly zvýšiti příjmy státu, aniž by tím veškeré obecnostvo bylo postiženo. Zejména navrhuje komora zavedení soudních poplatků za veškeré úkony soudní, kterými konkuruje činnost soudu s činností notářskou, zejména jsou to: legalisace, vidimace, protesty, přijetí posledních pořízení do úschovy, jejich sepisování, výpovědi, úschova peněz, cenných papírů atd.

Komora zjistila totiž, že v roce 1929 bylo soudních legalisací jen v Čechách (od 16 soudů nedošlo zpráv) 78.000. Od té doby jich přes 7.000.000 Kč. — Dále upozornila komora ministerstvo na to, že přichází stát o mnoho peněz tím, že nevyměří se poplatky přímé a daň dědická dosti rychle a že přichází dále stát o veliké obnosy na daních tím, že neprovádí se přísně zákaz fušerství a pokoutnictví, ježto tyto osoby, zabývající se neoprávněně úkony, jež spadají do působnosti liberálních stavů, unikají zdanění a snižují agendu osob oprávněných (lékářů, lékárníků, inženýrů, advokátů, notářů a zvěrolékařů).

Referát o schůzi

odboru Praha spolku čsl. notářů v Praze, konané dne 28. listopadu 1931 v restauraci »U Bumbříčků«.

Schůzi zahájil po 7. hodině večerní pan předseda spolku notář Dr. Černý, který po uvítání přítomných, představil pana docenta Dra. Vážného, který proslavil přednášku na thema: »Právní úprava bilance podle obchodního práva se zvláštním zřetelem k akciovým společnostem, a ke společností s r. o.«. Vzhledem k tomu, že část přednášky byla uveřejněna v Českém Právu, doplnil ji pan docent zejména, pokud jde o bilancování společností akciových a s r. o. Pojednáv zejména o účetnictví na volných listcích, o bilancování dopickém, o zásadách oceňování, sestavování bilancí, o předpisech bilančních dle akc. regulativu, a zákona o společnostech s r. o., jakož i o zákonech, jež mají určité zásady o bilancování, jako zákon o spořitelních. Za přednášku, kterou pan přednášející ukončil přáním, aby příští obchodní zákon se přizpůsobil požadavkům, vyhovujícím potřebám dnešní praxe, a aby určil aspoň hlavní zásady bilancí, poděkoval mu srdečně pan předseda, a přítomní odměnili ji potleskem. Po přednášce rozvinula se debata, jíž zúčastnili se zejména pp. president Dr. Čulík, Dr. Ponec, Dr. Heinitz, Krajíček, Pavlíček, Vlach, a v níž pojednáno bylo zejména o účetnictví kartotékovém, a o zásadách oceňování při bilancích. Schůze skončena byla o 10. hod. večer.

Upozorňuje se zdvořile, že schůze konají se nadále v restauraci »U Bumbříčka«, Praha I., Národní třída, a nikoliv v restauraci »U Šindeláře« na Václavském náměstí. Obvyklá schůze odboru »Praha« Spolku notářů čsl. se v prosinci t. r. nekoná.

Knihy redakci zasláné.

František Mrština: Zákon o základních ustanoveních soudního řízení nesporného 1931. Nákladem Právníckého knihkupectví. — Autor, známý ministerský rada v ministerstvu spravedlnosti a výtečný právník, podává velice zdařilé komentované vydání nového zákona o všeobecné části nesporného řízení. Předem uvádí text zákona, dále důvodovou zprávu, na to rozebírá jednotlivé paragrafy a cituje při každém všechna starší rozhodnutí Nejvyššího soudního dvoru i roz-